

ČUNDR BŮH VÍ KAM: VÍKENDOVÁ INSPIRACE NÁHODOU

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](#), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](#), co je nového.

Česká republika má jako země obrovskou výhodu. Téměř všude je tu hezky, za každým druhým rohem je něco zajímavého. Proč se tedy zdržovat plánováním a hledat umělé záchytné body, když můžeme vyrazit jen tak nazdařbůh a krom čerstvého vzduchu přidat k výletu další zdravý prvek – překvapení?

S tím, jak jsem se v rámci svých aktivit od geocachingu po různé outdoorové závody pravidelně vyskytoval zcela mimo značené chodníčky a obvyklé cesty, uvědomoval jsem si, že česká krajina je příliš zajímavá na to, aby ji někdo zkrotil do sítě význačných bodů a popsaných stezek mezi nimi.

Na druhou stranu jsem se až příliš často táhl podle doporučení naučné cedule s vidinou velkolepého historického hradiště na konci štreky, abych zklamaně pátral vprostřed lesa, která z prohlubní je obyčejná dřura a která že je pozůstatek hradního

příkopu. Přitom na mnoho zajímavých vyhlídek, vyzývavých skalek nebo jen obyčejných zapadlých vesniček značka ať už červená, žlutá a tak dále... nevede.

Tudy, prosím...

Proto jsem se rozhodl obnovit dávnou tradici, kdy jsme s kluky z dědiny vyjížděli na cyklistické výpravy bez známého cíle a na každé křižovatce losovali kam dál.

Náš podzimní čundr „bůh ví kam“ můžete vzít jako malou inspiraci, jak naložit s příštím víkendem, kdy se nikomu vlastně nechce vymýšlet, kam vyrazit. Jen všichni vědí, že někam rozhodně ano.

Rovnou za nose... psím...

NECHŤ NÁS VEDE NÁHODA

Jak už to tak bývá, spontánně plánovaných podniků se neúčastní žádné davy. Tentokrát jsem s sebou měl jen tři sympatické spolucestovatelky dohromady na osmi nohou. Jelikož jsem byl připraven vyrazit i sám, považoval jsem takovou společnost za více než dostatečnou.

Sraz v půl deváté na nádraží je na sobotní ráno trochu brzy, ale dobrodružství je nutné přinášet oběti. Od holek (těch co uměly mluvit) jsem si vyptal náhodná čísla, vynásobil je a poté odpočítal výsledný počet řádků na první tabuli s odjezdy. Druhá byla vynechána, abychom nemuseli zbytečně dlouho čekat. Vyšel nám rychlík Brno - Šumperk. Na dotaz, jak daleko jsme ochotni jet, se mi dostalo suverénní odpovědi, že klidně až na konečnou. V tu chvíli mě nad odhodláním mých spolucestovatelek nechtěně

zamrazilo, protože skončit v EC do Berlína nebo Gratzu by možná bylo moc spontánní i na mě...

Zbývalo už jen přepadnout mírně vyjukané cyklisty s prosbou, aby nám určili počet zastávek, a mohli jsme jet. Dobří lidé nás nevědomky poslali do Mohelnice. Nuž aspoň město, kde jsem opravdu nikdy nebyl.

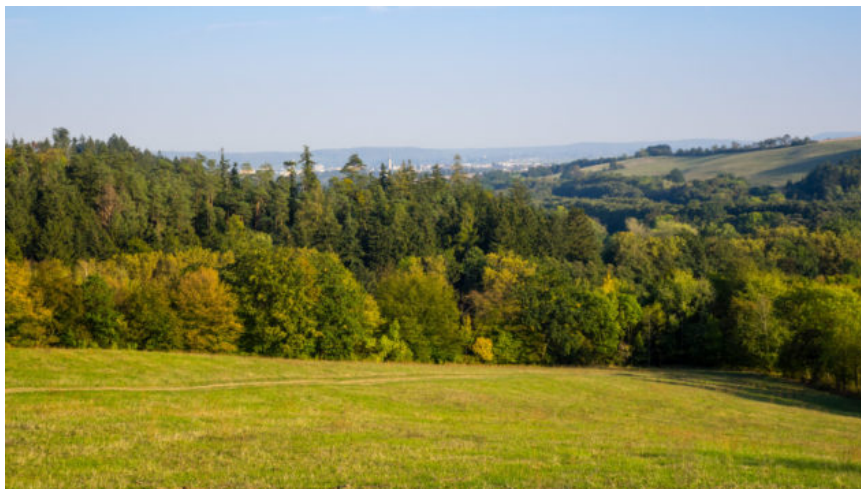
Kam to bude:

PRIORITY

V zásadě jsem od tohoto víkendu krom dobré společnosti, solidního počasí a procházky na čerstvém vzduchu neměl žádná velká očekávání. Přesto jsme si hned na začátku určili další možné vylepšováky: dobře se najíst a vylézt si na pár stromů. Čistě proto, že jsme to nějakou dobu neudělali.

Na gastromapě republiky bychom nějaký vyhlášený mohelnický podnik nejspíše hledali dost těžko. V první krčmě se nad dotazem, jestli vaří, jen zlehka pousmáli. Nicméně doporučili nám sympatický podnik kousek od náměstí, kde neměli problém s fenkou ani její paničkou vegankou, takže hned na prvních kilometrech jsme mohli oslavit splnění 50% mise.

Stromolezení jsme nejdříve pocvičili nanečisto nad rybníkem, abychom jej pak mohli uplatnit v ostré zkoušce při sběru hrušek podél cest. Tady už pracovní komise ohlásila vyplnění plánu na 190%, tak jsme si dali oraz a už se jen kochali prozářenou podzimní krajinou.

Barevná paráda v zelenkavých tónech

KUDY TUDY VEDE CESTIČKA?

Neplánovaný výlet nás k večeru zavedl až do blízkosti slavné [Mírovské věznice](#). Je to přesně ten kriminál, ze kterého v roce

v roce 2000 zdrhl Jiří Kájínek.

Původní středověký hrad se tyčí nad ospalou vesničkou a bez znalosti reálií by nikoho nenapadlo, že se jedná o vězení pro domácí zločince nejtvrdšího kalibru.

O historii zdejší dominanty se dá mnoho nastudovat z naučných tabulí okolo. Za komunismu hrad sloužil oficiálně jako vězení pro nemocné trestance. V praxi se zde svázeli a byli drsně umravňováni političtí vězni. Není to věru veselé čtení.

Mírovská věznice

HVĚZDNATÉ SNY

Optimistická předpověď počasí nás díkybohu zbavila radosti se stavěním celtového přístřešku. Louka uprostřed lesů a rozprostřená plachta na zem bohatě postačily. Když ze stropu příležitostně zmizely mraky, byly pomrkávající hvězdy lepší než

pohádka na dobrou noc, kterou jsem byl donucen vyprávět.

Noční kochačka...

NÁVRAT DO REALITY

Rychlá [orientace v mapě](#) nabídla ráno celkem logické pokračování směrem k železničnímu koridoru. Systém MHD v [Česku](#) nabízí solidní jistotu, že se i v neděli dostaneme domů prakticky odkudkoliv. Při té příležitosti jsem zavzpomínal na [Norsko](#), kde z některých oblastí jezdí jeden autobus týdně.

Návrat do reality nám příjemně odložil objev dětského hřiště na poslední víkendové vyhlídce. Jestli si říkáte, zda to s tou dětinskostí nepřeháním, tak osobně si myslím, že malých radostí není nikdy dost. A taková dobrá houpačka nebo podzimní strom stojí za pár odsuzujících pohledů. Zvláště když zítra bude

pondělí....

DALŠÍ INSPIRACE

Jestli patříte k lidem, kteří marně koukají do mapy ve snaze kápnout na zaručeně vzrušující flek pro víkendový výšlap, zkuste spáchat něco podobného jako my. Cestovat po ČR výrazným využitím náhody totiž umocňuje jeden z nejdůležitějších aspektů cest i života, kvůli kterým vůbec opouštím ráno postel.

Objevování.

Kromě toho náhodný výlet v sobě skrývá spoustu dalších výhod:

Totální absence očekávání. Lze být jen mile překvapen. Nezdržuji se plánováním.

Slušná pravděpodobnost, že se vyhnu davům turistů.
„Kam se asi dostanem“ je vděčné téma na rozhovor.
Podobný styl výletu dost dobře podporuje spontánnost
Nemůžu nikomu vynadat, že to blbě naplánoval či zařídil a
nemůže mi být vynadáno.

Jestli váháte, jak se do nejistého podniku vůbec pustit, můžete se inspirovat jedním z následujících figlů. U každého se dá nastavit rozumné omezení podle toho, jak daleko si troufáte (čas, počet zastávek, vzdálenost).

Vtip je v tom neumořit se příliš dlouhou cestou v nepoměru k času reálně strávenému v terénu a zároveň se moc neomezovat, abyste neskončili pár metrů od baráku. I když krátké objevné výpravy po okolí svého města mají taky velké kouzlo. Záleží jen, co zrovna chcete.

Krajinou českou...

Jak vybrat dopravní prostředek:

Námi využitá metoda náhodných čísel. Lze kombinovat do haleluja. Jde o to vybrat si z cedule s odjezdy vlak nebo autobus (podle toho, kde jste si dali sraz).

Počet zastávek lze určit výše uvedenou metodou a nebo se třeba zeptat kolemjdoucích. Vůbec zapojení mudlů do výběru má pozitivní vliv na posouvání komfortní zóny.

Koupit si lístek na stejné místo jako lidi ve frontě před vámi.

Inspirováno [Želvím tempem](#).

Jet prvním vlakem/autobusem na tabuli (akčnější varianta).

Zeptat se náhodných lidí kam jedou.

Jak si určit směr:

Ideální pro začátky ve městě. Určit si směr (točení naslepo, náhodně určený azimut atp.) a toho se za každou cenu držet. Vyrazit a losovat na každé křižovatce, kam to bude dál. Nebo na každé křižovatce volí trasu někdo jiný.

Když už někam dojedu rozhlédnout se a říct si, kde se mi to nejvíce líbí. Tak jsme z Mohelnického nádraží šli my. „Ty kopce vypadají totiž dobře.“

Nechat vybrat psa.

A spousta dalších... Inspiraci se meze nekladou a budu rád, když mi do komentářů napíšete své nápady.

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](#), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](#), co je nového.